

Šel sem zpátky do kasáren
a hleděl jsem z okna ven,
zdali ide moje milá,
abych vyšel za ní ven.

Nedaleko chvíle malá
vidím jíti cestičkou,
zdali je to moje milá
s tou nejmladší sestřičkou.

Vítám já tě, moje milá,
že's mne přišla naštvít,
že's mně přišla zarmoucené
srdce moje potěšit.

Kdybys nebyla snad přišla,
byl bych nosil zármutek,
nic bych sobě nebyl myslil,
leda na ten pryč útěk.

1183.

Z Velké.

Velmi zdlouha a táhle.

A - ni tech ru - či - ček na ze - mi né - ni,
ja už o - ny le - žá v téj čér - néj ze - mi

co ňa ko - lé - ba - ly, k pr - som při - klá - da - ly

dyž sem byl pa - chořík, pa - cho - ří - ček ma - lý.

Ani tech ručiček na zemi není,
ja ony už ležá v téj čérnej zemi,
co ňa koľébały,
k prsom přikládały,
dyž sem byl pacholík, pacholíček malý.

Tá moja galánka, tá moja milá,
Velických úradů za mňa prosila,
puste ho z vojny,
on je chudobný,
šak sa vám nebrání, je vám povolný.